

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עז עמוד א

א] אלו קרבנות ציבור קרבים בטומאה אם רוב הציבור טמאים ?

ב] מנין שקרבנות ציבור אלו קרבים בטומאה ודוחים את השבת ?

ג] האם הציץ מרצה על הטומאה כשאינו על מצחו של כהן הגדול ?

ד] נטמא או אבד בשר הקרבן, האם זורקים את הדם ומנין ?

א] 1. התמיד. 2. מנחת העומר, והכבש הקרב עמו. 3. שני כבשי השלמים של עצרת. 4. שתי הלחם, וקרבנות הבהמה הקרבים עמם. 5. שעירי החטאת של מוספי הרגלים. 6. שעיר חטאת של ראש חודש, שאף ראש חודש נקרא מועד. 7. לחם הפנים. - וכל אלו אם קרבו בטומאה, אינם נאכלים לכהנים בטומאה. 8. קרבן פסח, והוא אף נאכל בטומאה, לפי שעיקר הקרבתו לאכילה.

ב] תמיד ופסח, שנאמר בהם "במועדו". שאר קרבנות ציבור, שנאמר "במועדיכם". מנחת העומר ושתי הלחם, שנאמר "מועדי ה'", קבע מועד אחד לכולן. - אך אין ללמוד מתמיד, שכן תדיר וכליל. מפסח, שכן ענוש כרת אם אינו מקריבו. מעומר ושתי הלחם, שהם באים להתיר את החדש.

ג] ר' שמעון: מרצה. שהרי מרצה על הטומאה אף בעבודת כהן גדול בקדש הקדשים. ר' יהודה: אינו מרצה. ועבודת יום הכפורים בטומאה כשרה, שטומאה הותרה בציבור.

ד] ר' אליעזר: זורקים את הדם, שנאמר "ודם זבחיך ישפך". ר' יהושע: בשלמים אין זורקים את הדם, שנאמר בהמשך הפסוק (הנ"ל) "והבשר תאכל". בעולה אין זורקים את הדם, שנאמר "ועשית עולותיך הבשר והדם". - ולר' אליעזר "הבשר והדם" מלמד שכשם שהדם בזריקה, אף הבשר בזריקה. [ולכן הכבש לא היה מחובר למזבח, אלא היה חלל קטן בין הכבש למזבח].